

9. Androutsopoulos J.K. Und jetzt gehe ich chillen : Jugend- und Szenesprachen als lexikalische Erneuerungsquellen des Standards / J.K. Androutsopoulos // L. Eichinger, W. Kallmeyer. Standardvarianten. Wie viel Variation verträgt die deutsche Sprache. – Berlin; New York : de Gruyter, 2005. – S. 171–206.

10. Chun M. Jugendsprache in den Medien : Eine Jugendsprachliche Analyse von Jugendromanen, Hip-Hop-Texten und Kinofilmen [1. Aufl.] / M. Chun. – Saarbrücken : VDM Dr. Müller, 2007. – 352 S.

11. Reinke M. Jugend, Sprache und Medien. Am Beispiel von Rundfunksendungen für Jugendliche [Електр. рес.] / M. Reinke. – Hannover, 2000. – 19 S. – Режим доступа : <http://www.germanistik.uni-hannover.de/organisation/publikationen/HAL/hal10.pdf>.

Список лексикографічних джерел

12. Михайлова Н. Молодежный язык Германии [Електр. рес.]. – Режим доступа : http://www.imwerden.de/pdf/deutsche_jugendsprache.pdf.

13. Ehmann H. Endgeil – Das voll korrekte Lexikon der Jugendsprache. – 1. Aufl. – München : C.H.Beck, 2005. – 178 S.

14. PONS Wörterbuch der Jugendsprache 2008. Sammelband seit 2001. – Stuttgart : Klett, 2008. – 288 S.

15. PONS Wörterbuch der Jugendsprache 2009. – Stuttgart : PONS GmbH, 2008. – 141 S.

16. Schaffrath M. Hä?? Jugendsprache unplugged: Deutsch, Englisch, Spanisch, Französisch, Italienisch. – Berlin ; München ; Wien ; Zürich u.a.: Langenscheidt, 2008. – 144 S.

Список джерел ілюстративного матеріалу

17. Wortschatz – International Portal [Електр. рес.] – Режим доступа : <http://corpora.informatik.uni-leipzig.de>.

УДК 811.13'373.21'01

Рак О. М. (Чернівці)

ОЙКОНІМІЯ ГАЛЛІЇ ПЕРІОДУ IV-X ст. (гібридні германо-романські утворення)

Співіснування протягом багатьох століть галло-романської та германської мов призвело до втрати галлами своєї корінної мови та подальшого встановлення старо-французької. Разом із тим, великі асиміляційні процеси, що відбувалися на території Галлії з IV по X ст., залишили свої сліди при утворенні назв населених пунктів зазначеної території, що й спонукало нас до більш детального аналізу.

Ключові слова: Галлія, топонім, ойконім, антропонім, старофранцузька мова, галло-романська мова, германська мова.

Сосуществование на протяжении многих веков галло-романского и германского языков привело к потере галлами своего коренного языка и последующего установления старо-французского. Вместе с тем, большие ассимиляционные процессы, происходившие на территории Галлии с IV по X в., оставили своих следы при образовании названий населенных пунктов указанной территории, что и побудило нас к их более детальному анализу.

Ключевые слова: Галлия, топоним, ойконим, антропоним, старофранцузский язык, галло-романский язык, германский язык.

Coexistence of Gallo-Romanic and Germanic languages for centuries led to the fact that Gauls lost their native language and subsequently adopted the Old French. However, large assimilation processes, taking place in the Gaul from the IV to X century, did leave their prints in the formation of names of localities in a specified territory which induced our more detailed analysis.

Key words: Gaul, toponym (place name), oikonym, antroponym, Old French, Gallo-Romanic language, Germanic language.

Із соціолінгвістичного погляду, великі еміграційні процеси, які відбувалися в період IV–X ст. на території Галлії, з одного боку, сприяли членуванню латинської мови, а з іншого – тогочасна германська мова на цій території набуває життєво необхідного поширення. Надто ж це сосувалося тієї частини місцевої знаті, яка в суспільному житті відігравала певну політичну роль, адже вся владна верхівка спілкувалася виключно германською мовою. Розподіл влади в декількох дрібних державах-королівствах та відсутність єдності щодо ведення спільної політики заважали германським завойовникам насаджувати автохтонному населенню свою мову та традиції. Більше того, германське населення було з часом асимільоване галло-романцями. Останні були просто змушені адаптувати романську адміністративну та податкову системи, а з прийняттям християнства латинська мова ще більше вкоренилася в діалектне розмаїття мов самих завойовників. У Північній Галлії галло-романська та германська мови співіснують протягом багатьох століть, навіть окремо від прикордонних зон з їхніми діалектами, де білінгвізм стає нормою.

Протягом VI–VII століть різні германські королівства ослабли, та в ході цілого ряду сутичок, що відбулися між ними, франки вийшли з них великими переможцями. З часом (у процесі вищезгаданої асиміляції)

з'являється нова мова з її численними територіальними варіантами, яка вже відрізняється від латині. Незважаючи на те, що франки, які проживали на території Галлії, втратили до VIII ст. свою корінну мову, вплив останньої на мови корінного населення, надто ж на півночі країни, був значний. Тривале співіснування франкської та романської мов (із чисельним діалектним розмаїттям останньої) спричинило до появи старо-французької мови.

У попередніх працях¹ нами простежено й оцінено вплив мов різних народів, які проживали на території Франції або ж межували з кельтами, починаючи з доіндоєвропейського або докельтського періоду і до IV століття н.е.

Метою даної статті є розгляд відантропонімних гібридних утворень германського походження з додаванням романських суфіксів та іменників і визначення ступенів впливу германської мови на формування старо-французької, а саме: на утворення назв населених пунктів території сучасної Франції у зазначеному періоді, які збереглися до наших часів.

Матеріалом для дослідження послужили: національний словник-довідник назв населених пунктів Франції, який налічує понад 65000 одиниць, дотеперішні спроби аналізу ойконімної лексики вітчизняними та зарубіжними ученими, реєстри, каталоги й інші зібрання власних назв, що прямо або опосередковано сприяли структуруванню французької мови.

Аналізуючи ойконімні утворення вищезгаданого часового проміжку на території колишньої Галлії, стаємо свідками так званих "гібридних" утворень, в яких базовим компонентом виступають антропоніми германського походження, натомість романські суфікси структурно дооформлюють назву.

Проілюструємо це рядом прикладів:

– Антропонім германського походження + романський суфікс: **Ambrières** > Ambrieriae = *Ambricus* + *-arias* (романський суфікс жіночого роду, у формі мн.) "(землі) Амбрікуса" [6, с. 216], [9, с. 867], **Balâtre** > Balastre = Ballo + *-aster* (аугментативний латинський суфікс з відтінком зневажливості, принизливості) "поганий, підлий Балло або поганий маєток Балло" [6, с. 263], [9, с. 867], **Burdignin** = *Burdinus* + *-ianum* (романський суфікс, який пізніше переходить у *-in*) "житло Бюрдінуса" [6, с. 371], [9, с. 868], **Francin** = *Francus* + *-ianum* (романський суфікс у множині) "поля Франкуса" [6, с. 606], [9, с. 868] [6, с. 606].

– Антропонім германського походження + суфікс *-a*, який виступає в ролі прикметника:

Alaise > Alasia = *Alateus* + *-a* "Alate-a (villa) = Алатеусіська (ферма)" [6, с. 210], [9, с. 869], **Angres** > Ancre = *Anser* + *-a* [6, с. 222], [9, с. 869], **Baconnes** > Baconna = *Vacco(n)* + *-a* [6, с. 259], [9, с. 869], **Marconne** > Marcona = *Marco(n)* + *-a* [6, с. 797], [9, с. 873], **Morlanne** > Morlana = *Morlanus* + *-a* [6, с. 877], [9, с. 874], **Varize** > Varisia = *Warasius* + *-a* [6, с. 1291], [9, с. 875].

– Антропонім германського походження + суфікс *-as*: **Augères** > Augeras = *Augerius* + *-as (terras)* "(землі) Ожеріуса" [6, с. 245], [9, с. 876], **Froges** > Frotgias = *Frotgius* + *-as* [6, с. 613], [9, с. 876], **Haisnes** > Hainas = *Haginus* + *-as* [6, с. 665], [9, с. 877].

Розглянемо ще декілька прикладів відантропонімних гібридних утворень германського походження, пізніше романізованих, із додаванням латинських іменників, як наприклад: *cortem* (ферма, володіння, сільська місцевість, сільській маєток), *montem* (гора, підвищення), *vallem* (долина), *villa* (ферма, володіння) та інші:

– **Aboncourt** > Abonis curtis = *Abbo(n)* + *cortem* [6, с. 202], [9, с. 880], **Alaincourt** > Halincourt = *Allinus* + *cortem* [6, с. 209], [9, с. 881], **Avocourt** > Avoncourt = *Avo* + *cortem* [6, с. 255], [9, с. 882], **Bavelincourt** > Bavelainecort = *Bavolinus* + *cortem* [6, с. 278], [9, с. 883], **Berthecourt** > Bertilicurtis = *Bertilus* + *cortem* [9, с. 884], [6,], **Bettencourt** > Betencort = *Betto(n)* + *cortem* [6, с. 306], [9, с. 885], **Brémencourt** > Bremucort = *Beremundus* + *cortem* [6, с. 354], [9, с. 887], **Dolancourt** > Dolencort = *Dolenus* + *cortem* [6, с. 531], [9, с. 889], **Flavacourt** > Flavarcourt = *Flavardus* + *cortem* [6, с. 586], [9, с. 890], **Francourt** > Franconcourt = *Franco(n)* + *cortem* [6, с. 606], [9, с. 891], **Gibercourt** > Gibertcort = *Gibertus* + *cortem* [6, с. 630], [9, с. 892], **Hancourt** > Haencort = *Haginus* + *cortem* [6, с. 666], [9, с. 895], **Humbécourt** > Humbercort = *Humbertus* + *cortem* [6, с. 686], [9, с. 897], **Manoncourt-en-Vermois** > Manoncourt = *Manno(n)* + *cortem* [6, с. 793], [9, с. 900], **Nonancourt** > Nonencort = *Nonna(n)* + *cortem* [6, с. 909], [9, с. 901], **Robécourt** > Roubeicourt = *Robertus* + *cortem* [6, с. 1033], [9, с. 905], **Toutencourt** > Tottencort = *Toto(n)* + *cortem* [6, с. 1262], [9, с. 907].

Продовжують ряд прикладів відантропонімних гібридних ойконімів германського походження складні утворення з компонентом-складником, представленим латинським іменником *montem* (гора), як-от: **Gerbamont** > Gerbaumont = *Gerbald* (антропонім германського походження) + латинський іменник *montem* "гора Гербальда" [6, с. 627], [9, с. 917], **Gudmont-Villiers** > Gumont = *Gudinus* + *montem* [6, с. 657], [9, с. 917], **Vaudrémont** > Waudrimont = *Waldricus* + *montem* [6, с. 1294], [9, с. 919].

¹Рак О. Загальноприйняті принципи класифікації французьких ойконімів (кельтсько-докельтські утворення) Олександр Рак // *Studia Ruthenica Cracoviensia*. – Т. 3. – Cracov, 2009. – С. 213-220.

²Рак О. Мовні зв'язки та вплив античного світу на галісійські ойконімні утворення *Studia slovakistica* // Матеріали XIII всеукраїнської ономастичної конференції з міжнародною участю. – Ужгород, 2009. – С. 277-286

³Рак О. Еволюція латино-романських ойконімів на теренах сучасної Франції Науковий вісник Чернівецького університету: – Вип. 537. Романо-слов'янський дискурс. – Чернівці, 2011. – С. 46-49.

⁴Рак О. Вплив германських діалектів періоду IV-X ст.. на формування ойконімії Франції (германські назви поселень) // Наукові записки Національного університету "Острозька академія". – Серія "Філологічна". – Вип. 19. – Острог, 2011. – С. 319-328.

⁵Рак О. Назви з релігійною семантикою у французькій топонімії // Матеріали 93-ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу Буковинського державного медичного університету. – Чернівці, 2012. – С. 328-329.

Зустрічаємо також чималу кількість відантропонічних гібридних утворень германського походження з долученням латинського іменника *vallem* (долина), як-от: **Aumerval** > Omerval = *Almarus* + *vallem* [6, с. 247], [9, с. 920], **Herbeuval** > Herbueval = *Hereboldus* + *vallem* [6, с. 676], [9, с. 921], **Odival** > Odini vallis = *Odinus* + *vallem* [6, с. 918], [9, с. 921].

Найбільшу ж кількість ойконімів вищезгаданого періоду – відантропонічних гібридних утворень германського походження – знаходимо в утвореннях із долученням латинського іменника *villa* (ферма, володіння), а саме: **Allonville** > Alonis villa = *Alo* (антропонім германського походження) + *villa* [6, с. 213], [9, с. 923], **Auberville** sur Eaulne > Albertivilla = *Albertus* + *villa* [6, с. 242], [9, с. 924], **Barville** > Barvilla = *Baro* + *villa* [6, с. 272], [9, с. 926], **Boutteville** > Boutevilla = *Butta* + *villa* [6, с. 347], [9, с. 929], **Hamonville** > Hamunvilla = *Hamo(n)* + *villa* [6, с. 666], [9, с. 938], **Landreville** > Landrivilla = *Landricus* + *villa* [6, с. 726], [9, с. 941], **Mondeville** > Mundevilla = *Mundo* + *villa* [6, с. 846], [9, с. 944], **Réclainville** > Reclainvilla = *Reclenus* + *villa* [6, с. 1018], [9, с. 947], **Sandouville** > Sandovilla = *Sandolf* + *villa* [6, с. 1188], [9, с. 948], **Urville** > Urvilla = *Uro* + *villa* [6, с. 1278], [9, с. 950].

Досить помітна також значна кількість складних композитних ойконічних утворень Франції періоду IV–X ст., в основі яких маємо поєднання антропонімів германського походження з одночасним приєднанням суфіксів *-a*, *-aca*, *-iaca*, *-ingen* та іменника латинського походження *villa*. Ось приклади такого типу утворень:

– (suff. **-a**): **Blairville** > Blarevilla = *Blatharius* + *-a* + *villa* [6, с. 316], [9, с. 953], **Denneville** > Danevilla = *Denno* + *-a* + *villa* [6, с. 526], [9, с. 953], **Landeville** > Landevilla = *Lando* + *-a* + *villa* [6, с. 725], [9, с. 954], **Muneville-sur-Mer** > Munevilla = *Munus* + *-a* + *villa* [6, с. 889], [9, с. 954];

– (suff. **-aca**): **Berneville** > Berneia villa = *Berno* + *-aca* + *villa* [6, с. 300], [9, с. 955], **Bétheniville** > Betiniaca Villa = *Bettin* + *-aca* + *villa* [6, с. 305], [9, с. 955];

– (suff. **-iaca**): **Buriville** > Burinivilla = *Boro* + *-iaca* + *villa* [6, с. 372], [9, с. 956], **Lézeville** > Lizevilla = *Lezo* + *-iaca* + *villa* [6, с. 750] [9, с. 957];

– (suff. **-ingen**): **Bionville** sur Nied > Buinga = *Bodo* + *-ingen* + *villa* [6, с. 313], [9, с. 957].

У процесі дослідження нашу увагу не може не привернути велика кількість ойконічних утворень на теренах Франції, захоплених вестготами ще в V ст., із базовим компонентом германського походження. Це композити типу: антропонім германського походження + латинський іменник *villa*.

З-поміж них виокремлюємо:

– **Aureville** = *Aurannus* + *villa* [6, 248], [9, 959], **Frégouville** = *Freco* + *villa* [9, 959], [6, 608], **Mascarville** = *Mascardus* + *villa* [6, 809], [9, 959], **Mondonville** > Mondonvilla = *Mundo(n)* + *villa* [6, 846], [9, 959], **Nonaville** > Nonavilla = *Nonna(n)* + *villa* [6, 909], [9, 960].

Неможливо залишити поза увагою також численні гібридні ойконічні утворення германського походження з латинськими іменниками в структурі.

До них зараховуємо: **Bettembos** = антропонім германського походження *Bettin* + апел. (бот.) *bascum* “дерево” (теж германського походження), який пізніше був запозичений романською мовою [6, с. 306], [9, с. 961], **Bertrambois** = *Bertramus* + *bascum* [6, с. 302], [9, с. 961]; **Ramonchamp** > Ramunchamp = *Ratmundus* (антропонім германського походження) + латинський іменник *campus* “поле” [6, с. 1014], [9, с. 961], **Bertrichamps** = *Bertericus* (антропонім германського походження) + *campus* [6, с. 302], [9, с. 962]; **Hattonchâtel** = *Hatto(n)* (антропонім германського походження) + латинський іменник *castellum* “фортифіковане село” [6, с. 669], [9, с. 962]; **Billancelles** > Billuncellae = *Billunc* (антропонім германського походження) + латинський іменник у множені *cella* “скит, монастир” [6, с. 312], [9, с. 963]; **Renansart** > Ernaldi sartus = *Ernaldus* (антропонім германського походження) + *sartum* “розчищена під ниву земля” [6, с. 1022], [9, с. 964]; **Etelfay** = *Etelo* (антропонім германського походження) + лат. іменник *fagetum* “буковий ліс” [6, с. 565], [9, с. 964]; **Hubert Folie** > Hubertifolia = *Hubertus* (антропонім германського походження) + лат. іменник *folia* “листок, листя” [6, с. 685], [9, с. 965]; **Gaillefontaine** > Goislenfontana = *Goislenus* (антропонім германського походження) + лат. іменник *fontana* “джерело, водоймище” [6, с. 617], [9, с. 965], **Maubert Fontaine** = *Malbertus* + *fontana* [6, с. 812], [9, с. 965]; **Millonfosse** = *Millo(n)* (антропонім германського походження) + лат. іменник *fossa* “яма, рів” [6, с. 837], [9, с. 966]; **Avremesnil** > Evrart Maisnil = *Evrardus* (антропонім германського походження) + лат. іменник *mansionile* “сільське житло” [6, с. 256], [9, с. 968], **Grumesnil** = *Gruno* + *mansionile* [6, с. 657], [9, с. 969]; **Bertrimoutier** > Betrici Monasterii = *Bertericus* (антропонім германського походження) + лат. іменник *monasterium* “монастир” [6, с. 302], [9, с. 971], **Talmontiers** > Talomosterium = *Tallo* + *monasterium* [6, с. 1236], [9, с. 971]; **Carlepont** > Caroli pontem = *Carolus* (антропонім германського походження) + лат. іменник *pontem* “міст” [6, с. 388], [9, с. 972], **Senarpont** > Sinardi pons = *Senardus* + *pontem* [6, с. 1207], [9, с. 972]; **Ancerviller** > Ancerville = *Anserus* (антропонім германського походження) + лат. іменник *villare* “ферма, сільський маєток” [6, с. 218], [9, с. 976]; **Amanvillers** = *Amannus* + *villare* де кінцева *s* вказує на множину, тобто декілька ферм або маєтків у вказаному населеному пункті [9, с. 976], [6, с. 233], **Bettainvillers** = *Bettin* + *villare* [6, с. 306], [9, с. 976], **Hallivillers** = *Hallo* + *villare* [6, с. 665], [9, с. 978], **Manonvillers** = *Manno(n)* + *villare* [6, с. 793], [9, с. 979], **Randevillers** = *Rando* + *villare* [6, с. 1015], [9, с. 979], **Torvilliers** = *Torro* + *villare* [6, с. 1257], [9, с. 982].

У тих країнах, де правління римських владних інституцій переплелось з місцевими (італійськими або кельтськими) стародавніми традиціями, які глибоко позначилися на сільському суспільстві, панська власність за перших Каролінгів була вже досить чітко сформованою. Це було однією з причин того, що в назвах поселень франкської Галлії зовсім неважко простежити сліди різних мовних нашарувань, що ми й робимо, аналізуючи їхню структуру.

У згаданій епосі Каролінгів досить часто з’являються назви населених пунктів, основу яких становить іменник романського походження в поєднанні з антропонімом германського походження. Наведемо ряд прикладів подібних ойконімів зазначеного періоду: **Bois-Arnault** > Arnoldi silvam = романський іменник *silvam*,

який згодом був перекладений на *bois* “дерево, ліс” + антропонім германського походження *Arnoldus* [6, с. 321], [9, с. 983], *Compertrix* > *Bertrici cortis* = *cortem* “ферма” + *Bertricus* (антропонім германського походження) [6, с. 479], [9, с. 983], *Confrançon* > *villam Curti Francionis* = *cortem* + *Francio(n)* [6, с. 482], [9, с. 984], *Coubert* > *Curtis* *Behardi* = *cortem* + *Bedhard* [6, с. 491], [9, с. 984], *Courtacon* = *cortem* + *Acco(n)* [6, с. 500], [9, с. 984], *Courtenot* > *Curtis Onulphi* = *cortem* + *Hunolf* [6, с. 500], [9, с. 984], *Courtoulin* > *Curtis Dotleni* = *cortem* + *Dodlenus* [6, с. 501], [9, с. 984]; *Saternault* > *Sartum Reginaldi* = *sartum* “розчищена під ниву земля” + *Reginaldus* (антропонім германського походження) [6, с. 1193], [9, с. 986]; *Massibrand* > *Mansus Siebrandi* = *mansus* “сільський маєток” + *Sigebbrandus* (антропонім германського походження) [6, с. 810], [9, с. 986]; *Mouliherne* > *Molendinum Herle* = *molinum* “млині” + *Herlus* (антропонім германського походження) [6, с. 881], [9, с. 987]; *Molitard* > *Mons Letardi* = *montem* “гора” + *Letardus* (антропонім германського походження) [6, с. 843], [9, с. 987], *Montabon* > *Monte Abonis* = *montem* + *Abonitus* [6, с. 849], [9, с. 987], *Montambert* > *Mons Amberti* = *montem* + *Ambertus* [6, с. 851], [9, с. 988], *Montgivray* > *Mons Givroldi* = *montem* + *Givroldus* [6, с. 862], [9, с. 989], *Monthenuault* > *Mons Hunoldi* = *montem* + *Hunolt* [6, с. 862], [9, с. 990]; *Pontaubert* > *Pons Alberti* = *pontem* “міст” + *Herbertus* (антропонім германського походження) [6, с. 979], [9, с. 991], *Pont-Erambourg* > *Pons Erenborc* = *pontem* + *Erenburgis* [6, с. 982], [9, с. 992]; *Portbail* > *Portus Ballii* = *portus* “порт” + *Ballo* (антропонім германського походження) [6, с. 986], [9, с. 992]; *Villalier* = *villa* “ферма, сільський маєток” + *Alierius* (антропонім германського походження) [6, с. 1322], [9, с. 993], *Villedubert* > *Villa Audebert* = *villa* + *Aldebertus* [6, с. 1327], [9, с. 994].

Перша хвиля вторгнення германських племен у III ст. і особливо друга – у V ст. – та тривалий період співіснування галло-романської та германської мов протягом багатьох століть характеризуються значним впливом на мови корінного населення. Надто це стосується північних регіонів сучасної Франції, що зумовлює появу великої кількості топонімних утворень, зокрема ойконімів різної структури, що ми й продемонстрували в процесі цього дослідження.

Отже, проаналізований ойконімний матеріал, дав нам змогу пересвідчитись, що основу значної більшості гібридних ойконімних утворень періоду IV–X століть складають антропоніми германського походження, дооформлення яких романськими афіксальними та кореневими морфемами (напр., суф. посесивності) виразно вказує ще й на майнову належність германцям різного типу об’єктів ландшафту, які пізніше лягли в основу назв поселень.

У подальшому цікавим видається розгляд подібного типу утворень у наступному часовому проміжку, починаючи з XI ст.

Список літератури

1. Большой немецко-русский словарь. – М. : Русский язык, 2001. – Т. 1. – 760 с.
2. Латинско-русский словарь / [авт. Дворецкий И.Х.]. – М. : Русский язык, 1976. – 1096 с.
3. Deuxième livre d'histoire de France / [Augé Claude, Petit Maxime]. – Paris, 1971. – 249 p.
4. Dictionnaire latin-français / [Gaffiot F.]. – Paris, 2001. – 820 p.
5. Dictionnaire national des communes de France. – Paris : Albin Michel, 2001. – 1475 p.
6. Petit Larousse de l'histoire de France des origines à nos jours. – Paris, 2003. – 895 p.
7. Toponymie générale de la France / [Nègre E.]. – Genève, 1991. – Vol. 2. – 1381 p.

УДК 811.124'04'373.611

Романюк І. А. (Львів)

ФУНКЦІОНУВАННЯ ДІЄСЛІВНИХ ПРЕФІКСАЛЬНИХ КОМПОЗИТИВ З СЕМАТИКОЮ СПРИЙНЯТТЯ В ПІЗНІЙ ЛАТИНІ

Показано, що семантичне поле дієслів сприйняття існує у вигляді логічно організованих ієрархічних структур. Воно поєднує п'ять мікрополів згідно з кількістю органів чуття. У пізній латині приєднання префіксів до дієслів з семантикою сприйняття є достатньо регулярним. Значення дієслівних префіксальних композитів сприйняття залежить від семантики префікса, лексико-семантичного характеру твірної основи та контексту.

Ключові слова: дієслова сприйняття, пізня латина, префікс, префіксальні композити.

Показано, что семантическое поле глаголов восприятия существует в виде логически организованных иерархических структур. Оно объединяет пять микрополей согласно количеству органов чувств. В поздней латыни присоединение префиксов к глаголам с семантикой восприятия является достаточно регулярным. Значение глагольных префиксальных композитов восприятия зависит от семантики префикса, лексико-семантического характера образующей основы и контекста.

Ключевые слова: глаголы восприятия, поздняя латынь, префикс, префиксальные композиты.

The semantic field of the verbs of perception exists as some logically organized hierarchical structures. It combines five microfields according to the number of sense organs. In the Late Latin attaching prefixes to the verbs of perception is quite regular. The meaning of the verbal prefixal perception compounds depends on the semantics of the prefix, lexico-semantic type of the verb stem and the context.

Key words: verbs of perception, Late Latin, prefix, prefix composites.